

“Rezamos por las poblaciones de la Península Ibérica, especialmente por la Comunidad Valenciana, afectada por la “DANA”: por los fallecidos y sus seres queridos, y por todas las familias damnificadas. Que el Señor sostenga a los que sufren y a los que llevan ayuda”.

(Papa Francisco)

Dia de l'Església diocesana

I SI EL QUE BUSQUES ÉS AL TEU INTERIOR?

Tots volem trobar la felicitat en la nostra vida, però les presses, les renous, les pantalles, les compres... sovint ens porten a cercar en un lloc equivocacat; però si ens returam, feim silenci, contemplam la bellesa del món creat, feim una llista de tot el què no es pot comprar amb diners, com és un somriure, donar un cop de mà, estimar... ens omplirem d'allò més valuós que donarà sentit a la nostra vida.

Amb motiu de la celebració del Dia de l'Església diocesana, que celebrem aquest any amb el lema “I si el que busques és al teu interior?”, se'ns fa una invitació a la pregària que ens ajudi a saber posar la nostra vida en mans de Déu, a donar del que és meu i compartir qualitats personals gratuïtament en bé dels germans.

Com cada any, amb motiu d'aquesta campanya, ens hem de mirar les dades econòmiques de la nostra Diòcesi i també de la nostra parròquia. Informació que trobareu a la revista “La Nostra Església”, publicada al portal de transparència de la pàgina web del bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org) i, també, a les cartelleres de les nostres parròquies. Com sabeu, l'economia parroquial sovint té dificultats per a cobrir totes les seves despeses, tot i així, gràcies a la col·laboració de les aportacions econòmiques

dels feels i de la dedicació gratuïta de tants i tantes per tirar endavant tasques com l'atenció als infants, als joves, als més pobres... es fa realitat l'encàrrec de Jesús als seus seguidors.

A la nostra societat existeixen estructures organitzatives de producció i prestadores de serveis, en les quals uns persegueixen obtenir un rendiment que els retorni la inversió i d'altres cobren una retribució pel seu treball. En canvi, les comunitats parro-

quials i les diòcesis són llocs d'acollida i de creixement, en les quals totes les persones sense distinció s'han de sentir valorades i estimades.

La nostra Diòcesi està sanejada econòmicament, tot i així ens és precís seguir fent passes per aconseguir l'autofinançament. Vull aprofitar per encoratjar-vos a fer servir el portal “Dono a mi Iglesia”, des d'on podeu fer un donatiu a la diòcesi o a la vostra parròquia i rebreu el corresponent certificat per poder justificar el donatiu i obtenir la desgravació fiscal a la vostra declaració de renda. També es poden fer donatius per Bizum per a col·laborar amb l'economia parroquial. No oblidem també de seguir marcant la X a favor de l'Església en la declaració de la renda.

La missió de l'Església és anunciar l'Evangeli de Jesús, per açò, amb humilitat i des de la nostra fragilitat, tinguem una actitud d'escolta i acollida de tots els germans i germanes, col·laborant, des de la petitesa de la nostra aportació, a tirar endavant les accions i projectes que ajuden a construir un món més just i solidari. Restem sempre disponibles al voler de Déu i dòcils al seu encàrrec.

Joan Mir Llorens,
ecònom diocesà

Ayuda de la Diócesis de Menorca a los damnificados por el temporal en Valencia

Queridos hermanos: Estos días nos ha impresionado ver esas brigadas espontáneas de solidaridad de miles de personas que se desplazaban a los lugares de Valencia más afectados por el temporal. Todos nosotros nos hemos visto identificados con estos voluntarios y sentimos la necesidad de salir al paso y unirnos de algún modo a esa corriente de fraternidad.

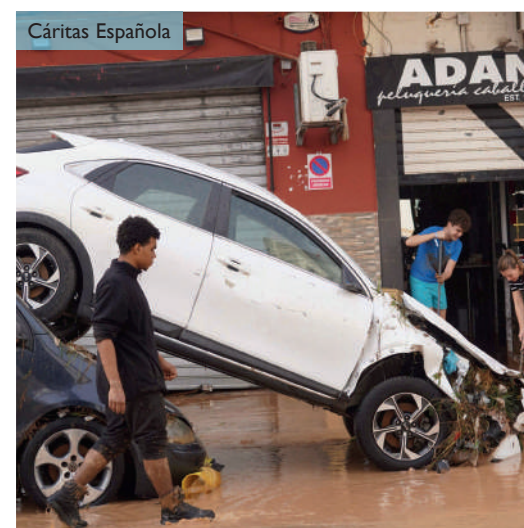
Teniendo en cuenta esta sensibilidad que nos impulsa a ayudar a los necesitados, la Diócesis de Menorca pondrá en manos de Cáritas de Valencia el resultado de la Colec-

ta a favor de la Iglesia Diocesana prevista el domingo día 10 de noviembre.

Continuamos orando por los difuntos y ayudando con generosidad a los miles de personas que lo han perdido todo y que necesitarán una atención sostenida durante un prolongado período de tiempo. También se puede habilitar en cada Iglesia un cepillo con esta misma finalidad, uniendo lo que se pueda recoger en esta colecta particular.

Invitamos a todos a participar en este movimiento general de verdadera caridad y comunión con las Iglesias hermanas.

† Gerard, obispo de Menorca

Diumenge XXXII de Durant l'Any

Lectura del primer llibre dels Reis 17, 10-16

En aquell temps el profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble, hi havia allà una viuda que recollia llenya. Elies la cridà i li digué: "Duu'm per favor, una mica d'aigua per beure." Mentre l'anava a cercar, Elies la tornà a cridar i li digué: "Duu'm, també, un tros de pa." Ella respongué: "Per la vida del Senyor, el teu Déu, et jur que no en tenc gens. Només tenc un grapat de farina i una mica d'oli. Ara estava recollint aquestes branquetes i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Ens el menjarem, i després morirem de fam." Elies li respongué: "No tenguís por. Fé-ho tal com dius, però primer fé uns panet per a mi i dóna-me'l. Després ja en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d'Israel: No es buidarà el pot de farina ni s'abaixarà l'oli de la gerra fins al dia que el Senyor enviarà la pluja al país." Ella va fer tal com Elies li havia dit, i durant molts de dies, tant ella com la seva família van poder menjar: no es va buidar el pot de farina ni s'abaixà l'oli de la gerra, tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

Salm responsorial 145R: **Alaba el Senyor, ànima meva.****Lectura de la carta als cristians hebreus**

9, 24-28

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del vertader, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot, entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades, altrament, hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada com a víctima per abolir el pecat. Els homes morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Igualment Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt ell els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

12, 38-44

En aquell temps Jesús, instruint la gent, deia: "No us fieu dels mestres de la Llei. Els agrada passejar-se amb els seus vestits, i que la gent els saludi a les places, que els facin ocupar les primeres cadires a les sinagogues i els primers llocs a taula; devoren els béns de les viudes i, al moment de l'oració, per fer-se veure, es posen filactèries ben llargues. Són els qui seran jutjats més rigorosament." Estant assegut en el temple, davant la sala del tresor, Jesús mirava la gent que hi tirava diners. Molts de rics hi tiraven molt, però vingué una viuda pobra que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: "Vos dic amb tota veritat que aquesta viuda pobra és la que ha donat més que tots; els altres han donat del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia."

Lectura del primer libro de los Reyes 17, 10-16

En aquellos días, se alzó el profeta Elías y fue a Sarepta. Traspasaba la puerta de la ciudad en el momento en el que una mujer viuda recogía por allí leña. Elías la llamó y le dijo: «Tráeme un poco de agua en un jarro, por favor, y beberé». Cuando ella fue a traérsela, él volvió a gritarle: «Tráeme, por favor, en tu mano un trozo de pan». Respondió ella: «Vive el Señor, tu Dios, que no me queda pan cocido; solo un puñado de harina en la orza y un poco de aceite en la alcuza. Estoy recogiendo un par de palos, entraré y prepararé el pan para mí y mi hijo, lo comeremos y luego moriremos». Pero Elías le dijo: «No temas. Entra y haz como has dicho, pero antes prepárame con la harina una pequeña torta y tráemela. Para ti y tu hijo lo harás después. Porque así dice el Señor, Dios de Israel: "La orza de harina no se vaciará, la alcuza de aceite no se agotará, hasta el día en que el Señor envíe la lluvia sobre la tierra"». Ella se fue, hizo lo que le había dicho Elías, y comieron él, ella y su hijo. Ni la orza de harina se vació, ni la alcuza de aceite se agotó, como lo había dicho el Señor por medio de Elías.

Salm responsorial 145R: **Alaba, alma mía, al Señor.****Lectura de la carta a los Hebreos** 9, 24-28

Cristo entró no en un santuario construido por hombres, imagen del auténtico, sino en el mismo cielo, para ponerse ante Dios, intercediendo por nosotros. Tampoco se ofrece a sí mismo muchas veces como el sumo sacerdote, que entraba en el santuario todos los años y ofrecía sangre ajena. Si hubiese sido así, tendría que haber padecido muchas veces, desde la fundación del mundo. De hecho, él se ha manifestado una sola vez, al final de los tiempos, para destruir el pecado con el sacrificio de sí mismo. Por cuanto el destino de los hombres es morir una sola vez; y después de la muerte, el juicio. De la misma manera, Cristo se ofreció una sola vez para quitar los pecados de todos. La segunda vez aparecerá, sin ninguna relación al pecado, para salvar a los que lo esperan.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

12, 38-44

En aquel tiempo, entre lo que enseñaba Jesús a la gente, dijo: «¡Cuidado con los escribas! Les encanta pasearse con amplio ropaje y que les hagan reverencias en las plazas, buscan los asientos de honor en las sinagogas y los primeros puestos en los banquetes; y devoran los bienes de las viudas, y aparentan hacer largas oraciones. Éstos recibirán una condenación más rigurosa». Estando Jesús sentado enfrente del tesoro del templo, observaba a la gente que iba echando dinero: muchos ricos echaban mucho; se acercó una viuda pobre y echó dos monedillas, es decir, un cuadrante. Llamando a sus discípulos, les dijo: «En verdad os digo que esta viuda pobre ha echado en el arca de las ofrendas más que nadie. Porque los demás han echado de lo que les sobra, pero esta, que pasa necesidad, ha echado todo lo que tenía para vivir»

Donà tota la seva vida

Jesús espia la gent que passa davant les caixes dels donatius de les ofrenes en el temple. Veu els rics que hi tiren un bossot ple de diners. Però els seus ulls es posen en una velleta que hi posa just dues monedes de les més petites. Mirada inquisidora? No! Com el seu Pare, Jesús va molt enllà de les aparences, veu el cor.

Lleguem atentament sant Marc. Es sol traduir habitualment "ella ha donat tot el que necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia". Però també es pot comprendre "ella ha donat tot el que tenia, tota sa vida". L'estat d'una viuda pobra, sobretot si no tenia fills, comportava en aquesta època un estat de marginació social i de soledat afectiva. Jesús veu que aquesta pobra viuda està en aquesta situació. Perquè ella no dona només tot el que tenia, s'ha entregat a si mateixa totalment a Déu. Aquesta dona no es demana com podrà viure a partir d'ara. Ella fa un salt en l'abandonament de si mateixa en mans del Senyor. Des del moment que ella dona tot el que encara hauria pogut ser una miserable seguretat material, ella no fa altra cosa que recolzar-se en Déu. És vertaderament una filla d'Abraham, el pare de la fe. Com ell, ella espera contra tota esperança. Es llança als braços de Déu.

Mirant aquesta pobra viuda Jesús devia pensar en si mateix. Ell també havia d'entregar la seva vida, abandonar totes les seguretats humanes, perdre l'estaló dels seus amics més íntims. Ell també havia d'enfonsar-se en l'abandonament més total: Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat? Ell també havia de posar-se únicament en les mans del Pare en la nit de la confiança. Només és després de la nit de la mort que la resposta del Pare esclatarà en la resurrecció.

I ara és la nostra, senyalar-nos a nosaltres mateixos. No es tracta del que donam a la col·lecta els diumenges! Es tracta de la nostra fe, de la confiança que donam al nostre Pare del cel. Tots coneixem moments on tot és fosc, on no tenim cap estaló i sosteniment, on la nostra vida sembla que tambaleja i esqueixar-se. És en aquests moments que es pot verificar la solidesa de la nostra fe, de la nostra confiança. Senyor, crec, però vine a ajudar a la meua poca fe! Pare, em pos a les vostres mans. Us anirà bé la pregària de Charles de Foucauld: Pare meu, m'abandon a tu...

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salm de la 4ª SetmanaDI. 11: **Sant Martí de Tours, bisbe** (MO): Tt 1, 1-9 / Sal 23 / Lc 17, 1-6.Dt. 12: **Sant Josafat, bisbe i màrtir** (MO): Tt 2, 1-8. 11-14 / Sal 36 / Lc 17, 7-10.Dc. 13: **Fèria:** Tt 3, 1-7 / Sal 22 / Lc 17, 11-19.Dj. 14: **Fèria:** Flm 7-20 / Sal 145 / Lc 17, 20-25.Dv. 15: **Fèria:** 2Jo 4-9 / Sal 118 / Lc 17, 26-37.Ds. 16: **Fèria:** 3Jo 5-8 / Sal 111 / Lc 18, 1-8.Dg. 17: **XXXIII de Durant l'Any:** Dn 12, 1-3 / Sal 15 / He 10, 11-14. 18 / Mc 13, 24-32.

ressò de la Paraula, pregària i jubileu

Orar l'Esperança (5)

L'esperança i la confiança cristiana són l'expressió més profunda de l'alegria del cor. L'esperança i la confiança són les actituds més determinants del nostre sí a Déu i a la vida. Pregar l'esperança d'una nova humanitat que neix de les fonts del Redemptor. L'esperança ens porta a saber esperar-ho tot i només de Déu. Res podrà arrabassar l'esperança del cor humà. Viure en esperança i confiança és fer florir el jardí de l'amor. L'esperança i la confiança són dos fars lluminosos enmig de la nit fosca. Una llavor que floreix sana enmig de la iniquitat. L'esperança ens fa portadors de pau, no la pau de l'absència de guerres, sinó la dels pacífics de les Benaurances de l'Evangelí: **"La meua pau us deix, la meua pau us don"**.

L'esperança ens dona seguretat en la fe i confiança de que tot està sent portat a plenitud: **"La fe és certa del que esperam, convicció del que no veim"**. Pregar la glòria i el bé d'aquest cel que l'esperança ens fa gaudir anticipadament aquí i ara. **"Descansa només en Déu, ànima meua, perquè Ell és la meua esperança; només Ell és la roca i la meua salvació, el meu castell: no vacil·laré"**. L'esperança és viure oberts a una concepció nova de la realitat del nostre ser cristians. Persones noves llançades a

Toni Barber

crear novetat de vida per la gràcia del Ressuscitat. Som el Crist que ens viu dintre. Per això, la nostra responsabilitat és tirar el llevat vell i ser massa nova, pa de Crist Jesús.

Anna Seguí Martí

plomes del periodisme catòlic 45

Rafel Portella Moll

Natural des Migjorn Gran, va néixer dia 1 d'abril el 1962. Havia ingressat en el Seminari Conciliar en la festivitat litúrgica de Sant Rafel del 29 de setembre de 1985. Va rebre l'ordenació sacerdotal de mans del bisbe diocesà Francesc Xavier Ciuraneta (octubre de 1992). A Barcelona va obtenir la llicenciatura en Estudis Eclesiàstics i Teologia, moment a partir del qual va desenvolupar el seu ministeri pastoral a Menorca, on va exercir distintes funcions i responsabilitats. Va ser rector de Sant Antoni Maria Claret de Ciutadella, Sant Lluís i Sant Antoni de Maó, consiliari del Centre Catequístic de Sant Miquel, secretari general de Caritas i, finalment, rector de Sant Cristòfol des Migjorn.

Des de 2003, arran del traspàs del prevere

Miquel Anglada Gelabert, i fins al 2011, fou vicari general i moderador de la Cúria Diocesana, després substituït pel prevere Gerard Villalonga, avui bisbe de Menorca.

Més tard, Rafel Portella fou nomenat delegat de l'Àrea de Pastoral Social. També ocupà una canongia de la catedral i d'arxiprest de Ciutadella i de Maó.

En el camp del periodisme, va actuar com a director del *Full Dominical* durant un període de ben bé deu anys: entre el 7 d'octubre de 2001 al 28 d'agost de 2011, al capdavant del qual seria substituït pel prevere que encara ara n'és el director, Mn. Antoni Fullana Marquès.

Mn. Rafel Portella va morir el 18 de setembre de 2016.

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

RAFEL COMELLAS

Rafel Comellas ha

estat durant 50 anys el comptable de la parròquia de Sant Antoni Maria

Claret de Ciutadella. Amb motiu del Dia de l'Església Diocesana, li feim unes preguntes...

Rafel: Quina és la missió del comptable dins una parròquia?

-Primer de tot és pensar que ho fas amb molta responsabilitat i amb molta constància, i pensar que els doblers no són teus i que són de tots els feligresos.

Per què és important dur la comptabilitat d'una parròquia?

-Considerar que una parròquia és com una casa gran i és important no malgastar allò que no és teu.

A qui i cada quant es presenten els resultats de comptes?

-Es presenten els resultats a l'ecònom diocesà que els revisa i archiva de forma mensual i després s'exposen a una cartellera de la parròquia per fer-ho públic.

Què han representat per a vostè aquests 50 anys de comptable al servei de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret?

-Ho vaig agafar amb un compromís personal i amb molta responsabilitat i, també, amb por de no fer-ho bé; vaig tenir molta ajuda de la meua dona i també de tots els rectors que ha tingut la parròquia i dels ecònoms diocesans. Vull destacar que el primer que me va ajudar va ser Mn. Pastor que me va encaminar a fer aquesta tasca. Moltes gràcies a tothom.

Toni Olives Camps

Agenda

Dia de l'Església Diocesana

Aquest diumenge 10 d'octubre la col·lecta del Dia de l'Església Diocesana anirà destinada íntegrament a Caritas València, per ajudar a les persones i famílies afectades pel temporal a València.

Trobada dels consiliaris dels EMD de Catalunya i Menorca

Els dies 11 i 12 de novembre es celebraran al Seminari Diocesà, a Ciutadella, les jornades de formació dels consiliaris dels Equips de la Mare de Déu de Catalunya i Menorca.

Conferència del bisbe Gerard a l'Ateneu de Maó

Dimecres 13 de novembre, a les 19.30 h, a la sala d'actes de l'Ateneu de Maó, el bisbe Gerard oferirà una xerrada sobre el tema "Una església diocesana que camina amb esperança: sinodalitat i jubileu". Acte obert a tothom.

Vísperas y Santo Rosario en Radio María

El viernes 15 de novembre retransmissió de Radio María desde la parroquia de la Mare de Déu del Roser des Castell. A las 18.45 h vísperas y a las 19 h rosario.

Assemblea Regional de la CONFER

Dissabte 16 d'octubre trobada a Palma dels religiosos de la CONFER Balears.

Jornada Mundial dels Pobres

Diumenge 17 d'octubre l'Església celebrarà aquesta jornada amb el lema "La pregària del pobre va de dret a l'oïda de Déu" (cf. Siràcida 21,5).

Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Cada setmana podeu escoltar els nostres programes de ràdio:
-COPE MENORCA (89.6 FM): "El Mirall de l'Església", els divendres a les 13.30 h. i "Església Notícia", els diumenges a les 9.45 h.
-IB3 RÀDIO (88.6 FM): "Temps de Creure", els dissabtes a les 14.30 h.
-RADIO MARIÀ (92.0 FM): "Revista Diocesana", els diumenges a les 13.30 h.

Notícies nostres

Vida Creixent, un camí de fe i de germanor

El grup de Vida Creixent ja han iniciat el nou curs, amb una Eucaristia als tres arxiprestats de Menorca. A l'arxiprestat del Centre va ser el dia 2 d'octubre a la parròquia de Santa Eulàlia

Bisbat de Menorca

d'Alaior, i el dia 10 d'octubre a l'arxiprestat de Ciutadella a la parròquia de Sant Francesc i a l'arxiprestat de Maó a la parròquia de Sant Antoni.

En un dels arxiprestats, en finalitzar l'Eucaristia, es va pronunciar una acció de gràcies, agraint a Déu tots els dons que reben, fruit de la seva bondat i de la seva presència: "és l'hora dels majors i és la nostra hora. L'hora de compartir la fe en comunitat, amb germans i germanes que han experimentat l'amor de Déu i que el volen compartir amb tothom".

Un major impuls a l'activitat dels Escoltes

El 26 d'octubre, a Maó, va tenir lloc la 53a Assemblea General Ordinària dels Escoltes de Menorca (MSC). Es van presentar i aprovar els objectius del trienni 24-27, englobats dins el Pla Triennal, així com també el Pla Anual del curs 2024-25.

Escoltes de Menorca es proposa fer arribar el mètode escolta a tots els agrupaments, oferint les eines adequades al voluntariat, a caps, responsables i animadors/es. També es marca com a objectiu fer arribar el moviment escolta a la societat menorquina, fent-se més presents a mitjans de comunicació i a les xarxes.

Un altre dels punts de l'ordre del dia va ser l'aprovació del pressupost per 2025. Finalment, un punt que es va afegir, i que el plenari en va donar el seu sí, va ser formar part de la nova Federació d'Entitats de Lleure Educatiu de les Illes Balears (CRUÏLLA)

Escoltes de Menorca (MSC)

que el proper 20 de novembre es formalitzarà i començarà la seva tasca.

Presentació del Document de Voluntats Anticipades de les Illes Balears

El 28 d'octubre va tenir lloc al Palau Episcopal de Mallorca una roda de premsa en què els bisbes de les tres diòcesis de les Illes Balears van presentar el Document de Voluntats Anticipades, elaborat conjuntament per a garantir els drets de les persones en el final de la vida.

A més dels tres bisbes, va intervenir a la presentació Mn. Francesc Carmona, director del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut de les Illes Balears (SIPS). El document, elaborat pel SIPS, es basa

Bisbat de Mallorca

en el document d'Últimes Voluntats del Govern de les Illes Balears, adaptant-lo al de la Conferència Episcopal Espanyola. Aquest model propi oficial estarà a disposició de totes les persones que el necessitin tant a les oficines de registre de l'administració autonòmica, com a les noves oficines informatives i d'assessorament que cadascun dels tres bisbats ha obert. També es podrà descarregar a les pàgines webs dels tres bisbats.

Les voluntats anticipades són documents escrits en els quals un pacient és capaç d'expressar els seus desitjos, preferències i decisions respecte dels tractaments que desitja rebre o no al final de la vida, quan no estigui en condicions de decidir. Reallitzar el document contribueix a la minva de la pròpia angoixa i por pel procés de morir, així com enforteix les relacions i la comunicació amb la família i els éssers estimats.

Trobareu més informació a la pàgina web del Bisbat de Menorca.

